

UPPSALA MISSIONSFÖRSAMLINGS MÅNADSBLAD 3/12

Sept/okt/nov

Ett givande liv

Att göra
det vi kan

Ledare

”På vilket sätt gör man mest nytta?” frågade en ung sommarvikarierande kollega. Hon hade gjort sitt yrkesval utifrån viljan att göra gott. Ska man försöka bli utvecklare eller chef eller är det bäst att vara vanlig doktor? Det var en fråga som berörde mig och som jag ofta funderat på. I vårt fortsatta samtal kom vi fram till att det inte ens är säkert att det är i sitt yrkesliv som man kommer att ha gjort de största insatserna. När det gäller att göra skillnad i en annan människas liv behöver det inte vara en stor och märkvärdig insats. Det är ofta en liten händelse men vid en viktig tidpunkt. Det är inte givaren som kan avgöra betydelsen utan mottagaren. Ibland förstår vi först senare hur viktigt det var. Ett möte med en annan människa som ser mig, ger mig en hjälpande hand, ett sammanhang, en blick, en kopp kaffe, ekonomisk, social, medicinsk hjälp. Stora organiserade sociala insatser eller små privata initiativ är inte det viktigaste utan att vi gör något för våra medmänniskor.

Forskning om människans historia, om hjärnans funktioner och socialt samspel visar samstämmigt att det som fått oss människor att överleva genom många årtusenden är vår förmåga att hålla ihop i en grupp, att hjälpa varandra, att dela på maten, dela på ansvaret för barnen och de gamla. Det ändras inte av att vi har ett samhälle med stor teknisk utveckling och med blixtsnabb informationsöverföring över hela världen. Det ger oss möjlighet att leva en annan sorts liv men grundpelaren, att vi mår bra av att dela varandras bördor och glädje, gäller fortfarande.

Frivilliginsatser, medmänsklighet är lönsamt för samhället och vad detta kan innebära borde uppmärksammas mer av våra beslutsfattare men den viktiga frågan för dig och mig är att vi gör det vi kan. Det är ett uppdrag som varje människa har och något kan alla bidra med. En blick, en handtryckning, en äkta känsla från hjärtat. I slutändan är det skillnaden för en annan människa som räknas.

Ing-Marie Wieselgren

Ing-Marie Wieselgren

Diakoni – ett brobyggge

Diakoni har en central plats i den kristna församlingen, uppdraget ”att tjäna”. Detta kan innefatta mycket utifrån kyrkans värdegrund. Vi är alla skapade och älskade av Gud och förvaltare av kärleken.

September är diakonins månad och just i år är temat *Brobyggge – om solidaritet mellan generationer*. Vad kan vara viktigt att tänka på när man ska bygga en bro? Hur kan vi som församling vara brobyggare? Jag har inte funderat på att bli konstruktör av broar, men det finns kanske paralleller till årets tema för diakonin.

- 📖 Vilket underlag har vi? Var placerar vi brofästena i terrängen?
- 📖 Vilken hållbarhet kan vi ge bron? Viktigt är att välja rätt konstruktion och material.
- 📖 Hur tänker vi estetiskt? Är vår bro vacker att se? Smälter den in i miljön?

Vår grund för brobygget känns tydlig, nämligen att visa på Gud, som är skaparen av allt, och på Kristus, som är vår förebild i mötet med människor och det verkliga livet. Konstruktion och material. Det kanske kan handla om olika mötesplatser – gudstjänster, enskilda möten, gruppaktiviteter och konferensgäster. Materialet är då det vi som kyrka står för och kan erbjuda. Utifrån våra grundvärderingar får vi vara förmedlare av Guds kärlek till alla och respekten för den enskilda människan.

Hur syns och uppfattas vi i Uppsala? Missionskyrkan är en mötesplats dit många kommer. Låt oss tillsammans arbeta och be för att Guds kärlek till dem vi möter blir tydlig. En psalm av Arne H Lindgren kan bli vår bön inför hösten.

*Öppna mig för din kärlek.
Världen behöver mig.
Världen behöver din kärlek
strömmande genom mig.*

*Forma mig för ditt rike.
Uppväck mig, ge mig liv.
Tag mig nu in i din lydnad.
Herre, förvandla mig.*

*Nu till din tjänst, o Herre,
ger jag min kropp och själ.
Låt mig ur döden få uppstå.
Kristus, du livet är.*

*Omslut mig med din kärlek.
Världen behöver mig.
Världen behöver din kärlek
strömmande genom mig.*

Ulla-Britt Andersson

Tre kyrkobesök i Boston, USA

I samband med min resa till vår son Björn och hans fru Carmen i Boston i juli nu i år passade jag också på att besöka olika kyrkor. Den första kyrkan jag besökte var *Park Street Church*. Den är för amerikaner en historiskt betydelsefull kyrka. Den är en evangelisk-protestantisk kyrka grundad 1809. Det som slår mig är den öppna atmosfären, videon som rullar kring kyrkans historia och tro, bokständerna och vänliga ungdomar som tar emot. Jag tänker: Så borde alla kyrkor vara – öppna och utåtriktade.

Jag kände på många kyrkportar. Tyvärr är många kyrkor stängda på vardagarna. Men den katolska kyrkan i stadsdelen Jamaica Plain, där vår son bor, var öppen. Jag går dit en söndag för den engelska mässan klockan tio. Kyrkan heter *Our Lady of Lourdes Parish*. Kanske är det 50 – 60 personer i den stora katedralliknande kyrkan från 1931. I stället för korgossar tjänstgör två unga afro-amerikanska flickor i vita fotsida kläder. Det är vackert. Predikan blir tio minuter lång, varpå följer nattvarden. Jag försöker hänga med i liturgin men det är inte lätt. Mässan hålls på engelska men nästa mässa väntar redan klockan elva, denna gång på spanska för områdets stora latinamerikanska befolkning.

Något som var intressant var att formulär låg framme för att man skulle registrera sig till presidentvalet den 6 november. Alltför många amerikaner är oregistrerade och alltför många registrerade bryr sig inte om att gå och rösta. Nu vill man att fler kristna väljare ska gå och rösta för att värna kristna värden. Så här skriver man: ”Att

rösta är en fråga om förvaltare för vårt närsamhälle och vår nation. Det är också ett uttryck för trohet mot Gud som bryr sig mycket om hur vi styr andra och oss själva.”

Följande söndag beger jag mig till ”vår” systerkyrka, *Covenant Congregational Church*, också den i Jamaica Plain, en vacker men mindre kyrka från 1930-talet.

Också där började gudstjänsten klockan tio och jag har lättare att följa med i den utdelade agendan. I gudstjänsten deltar ca 70 personer. Pastor Fred Elliot-Hart predikar evangeliskt i minst 30 minuter. Atmosfären är varm. Också här deltar afro-amerikaner. Men vid det efterföljande ”kyrkkaffet”, som i den fuktiga sommarvarmen mest bestod av vattenmeloner, träffar jag flera svensktalande och en äldre dam som hade släktingar i Uppsala! Det visade sig att kyrkan för många år sedan hade många svenskättlingar i sina led.

Det som gjorde starkast intryck på mig under min resa var ändå ett slumpmässigt besök i *Saint Francis Chapel*, ett litet vackert katolskt kapell insprängt i det stora moderna affärskomplexet Prudential Center i Boston. När jag lämnade bruset utanför och gick in i dunklet, möttes jag av kaskader av levande ljus, av tystnad och stillhet. I kyrkans presentationsbroschyr talar man om en oas av tystnad, en oas för bön. Där fann min själ ro!

Lars Wennås

När man är i främmande land och skall försöka göra sig förstådd av dess innebyggare, så skall man inte vara ängslig utan bara gå på, såsom vore man en inföding.

Välkomna tillbaka till en ny termin!

Nu har vi startat vi den nya kaféverksamheten som helt och hållet sköts av våra frivilliga kafévolontärer. Vi har under våren format den nya verksamheten så att vi kan hålla kaféet öppet och låta den varma och gemytliga mötesplatsen bestå. Redan nu håller kaféet öppet och när du kliver in så möts du av doften av nybakat bröd och en varm och glad atmosfär.

I början av sommaren fick vår husmor, Anneli, ett erbjudande om nytt jobb, som hon absolut ville ha. Tills ny husmor är på plats har Helén Almlöf gått in som ställföreträdande husmor. Helén kan köket och har varit med under flera år i vårt arbete både i kaféet och på konferenserna och jag känner mig lugn inför vår uppstart.

Konferenserna har redan dragit igång med tre större bokningar. De flesta bokningar kommer dock inte igång förrän i början av september så än så länge är det ganska lugnt.

Nytt inför hösten

Nu kan våra kunder boka via vår hemsida <http://www.uppsalamissionskyrka.se/>. Under menyn **Konferens&Lokaler** finns sprängkisser över lokalerna. I undermenyn **Så här bokar du lokaler** kan man se när våra lokaler är lediga. Klicka på den lokal som du är intresserad av och gör din bokning.

Den 27 augusti bjöd vi in alla värdar och kafévolontärer till en gemensam upptaktsdag. Vi arbetade med vår uppdaterade värdepärm och fortsatte sedan att utbilda/fortbilda alla våra värdar. Kafévolontärerna fick en hel dag tillsammans och arbetade praktiskt i köket.

Jag är så tacksam för allas engagemang. Tack alla som möter våra gäster när de kommer och besöker oss. Många kunder har hört av sig och vill boka mer tid i våra lokaler eftersom ”vi är så välkommande och vår miljö är så vänlig”. Det innebär att just du är välkommande och vänlig. Du är viktig för vår verksamhet.

Ann-Louise Norqvist

Kaféets öppettider

måndag – torsdag 10.00 – 14.30
fredag stängt

Redaktionens rader

Åter ett nytt Månadsblad! Redaktionen fortsätter att presentera vår församling i läsvärda artiklar som i möjligaste mån har ett gemensamt tema. Denna gång står diakonin i centrum och vi tackar särskilt Ing-Marie Wieselgren, Marita Sköldberg, Kjell-Åke Nordqvist och Mattias Iwarsson, som bistått med texter. Vi är tacksamma för synpunkter på vad vi redan har skrivit men också för förslag på ämnen som läsarna vill ha belysta.

Med detta nummer följer årets andra inbetalningskort. Du som redan betalt dina 100

kronor får gärna göra det igen för att vi ska kunna fortsätta att generöst ge bort Månadsbladet till kyrkans vänner och gäster. Pengarna kommer väl till pass. Tryck- och portokostnader minskar dessvärre inte.

I höst gör vi ett försök att nedbringa portokostnaderna genom att efter gudstjänsterna i slutet av augusti och november ta upp anmälan från er som kan tänka er att själva hämta era Månadsblad när ni besöker kyrkan. Det skulle kunna spara en hel del frimärkspengar!

*Göran Almlöf
Vivi-Anne och Bertil Jakobsson
Ored Oredsson
Lars Wennås*

”Tid – det är det enda jag har”

För 31 år sedan kom tanken att han levde på övertid. Det var före hans nära kvartssekel-långa hustomtegärning i Missionskyrkan. Nu är Staffan Stenson 70, och tiden, den tar han vara på mer än någonsin.

– Jag hade mycket tid. Människor kom och frågade om saker och jag sa att jag ska visa. ”Har du tid med det då?” frågade de förvånat, och jag sa att ”tid, det är det enda jag har”.

Staffan Stenson berättar om sina år som vaktmästare i Uppsala missionskyrka, eller hustomte som han ofta kallades informellt.

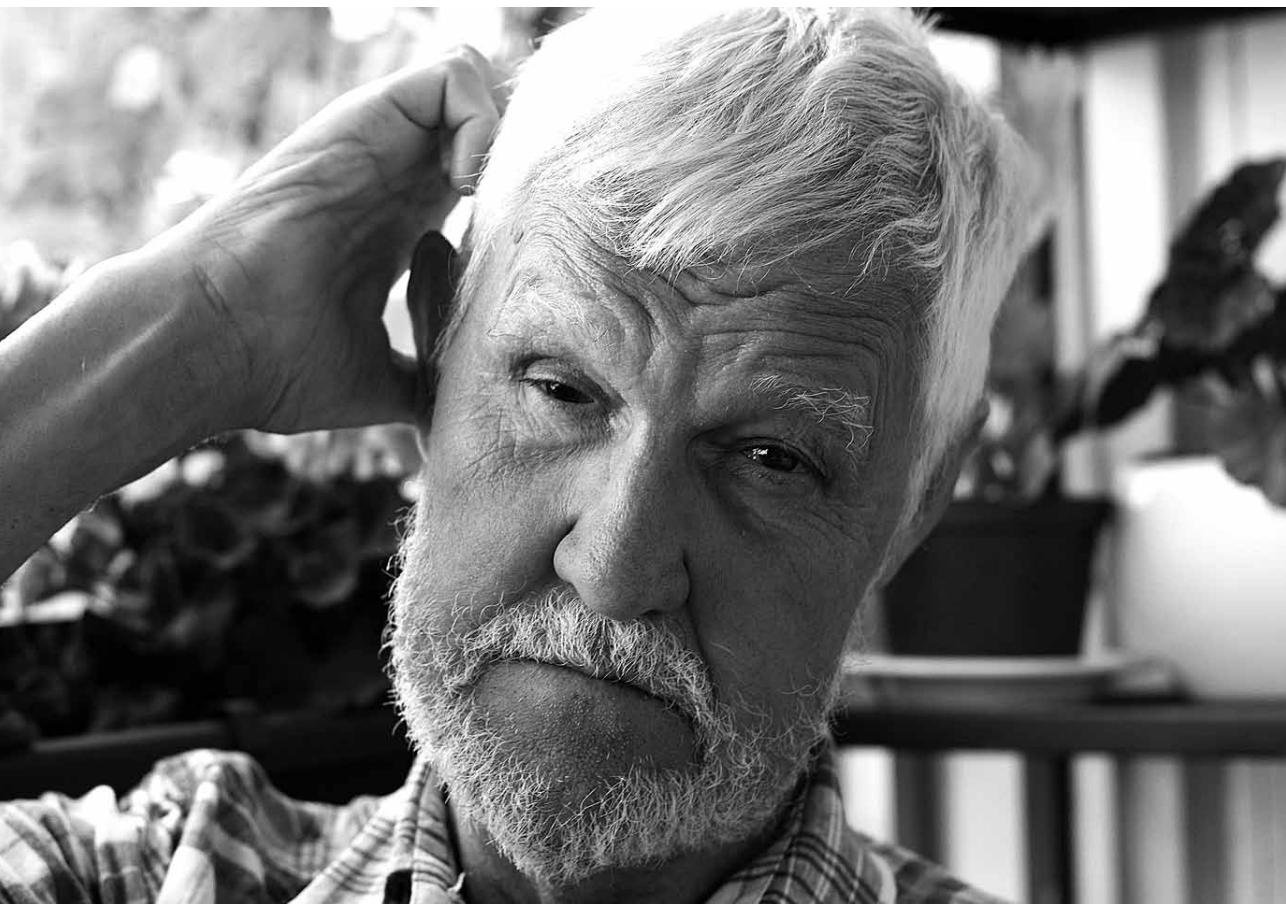
Redan under sin första pastorstjänst i Ronneby hade Staffans sviktande hälsa gett sig till känna. Som 19-åring hade han fått diabetes, och snart försämrades synen. Till Uppsala kom han 1974

och fick en lönebidragsanställning på halvtid i missionsförsamlingen. I 33 år blev han kvar.

– Det kändes som ett privilegium att vara ett inventarium, säger Staffan och ler sitt tomtevarma leende. Leendet dyker upp då och då som ett kontrasterande komplement till hans lugna och eftertänksamma sätt att prata om sitt liv.

Skapade kultur

Först hade Staffan en besökstjänst i församlingen; han åkte runt och hälsade på folk. Senare blev det även en del praktiska uppgifter, liksom en och annan gudstjänst i Flottsundskyrkan. Två år i början på 80-talet arbetade han i Sjukhuskyrkan. Sedan byggdes nya Missionskyrkan och Staffan kom på att han ville sköta om kyrkan och människorna som kom dit. Mellan hösten 1983

och våren 2007, då han gick i pension, var han den som så många vände sig till när de kom till Missionskyrkan.

– Jag trivdes väldigt bra med församlingsjobbet som vaktmästare. Jag fick vara med och skapa en kultur i kyrkan som har blivit känd och omtyckt på stan, med omsorg och vänligt bemötande.

Nu har Staffan inga särskilda uppgifter i församlingen. Men han går ofta på gudstjänst.

– Ibland när Kristina har kyrkkaffet sätter hon mig på att torka bord efteråt. Jag stapplar omkring och det finns många möbler att hålla sig i, så det går bra.

Så där praktiskt ser Staffan på tillvaron. Han har inte känt sig mindervärdig för att han är kroppsligt svag, säger han. Hans bräckliga hälsa har aldrig påverkat hans gudstro negativt. Han har aldrig tänkt att han skulle bli helad, inte heller att han har drabbats av någon orättvisa.

– Däremot är det himla opraktiskt att se dåligt, utbrister han muntert.

Cyklar på tre hjul

Dålig balans och dålig känsel i fötterna är också himla opraktiskt, men Staffan kämpar på med sin cykel – numera en trehjuling.

Opraktiskt är det också att i resten av sitt liv vara bunden till dialysen på Akademiska sjukhuset två gånger i veckan, en halv dag varje gång. Men det blir mycket radiolyssnande och många ljudböcker. Henning Mankells icke-kriminalare har blivit favoriter.

Staffan tar dock inte allt med en klackspark. Hösten 2010 fick han två hjärtinfarkter, hans fysik försämrades kraftigt och han blev deprimerad.

– Nu går jag igen, men då ett tag åkte jag färdtjänst till kyrkan – det är två kvarter – men jag gick dit i alla fall. Jag satt på gudstjänst och på kyrkkaffe och pratade med dem som var där.

Han hade inte väntat sig något särskilt stöd från församlingen, säger han, men bara att kyrkan fanns och att han tog sig dit bidrog till att hålla honom uppe. Vissa församlingsmedlemmar hjälper alltid och undrar hur det står till.

Undvik inte att fråga

Staffan menar att risken för att få för många frågor om hur man mår är minimal.

– Människor har lite svårt för att fråga hur det är, men man ska inte undvika det. Vissa som får

en fråga kanske inte vill prata, då säger de det. Men en överväldigande majoritet av alla som får en ärlig fråga vill svara.

Det är inte alla gånger som Staffan känner för att göra större utläggningar om sin hälsa. Då kan han svara ”jag har tagit mig hit i alla fall”, men han uppskattar alltid när någon frågar ärligt.

Under våren 2011 upptäckte pastor Per Duregård att Staffan mår dåligt och de började träffas regelbundet.

– Vi blev mer och mer kamrater. Det var ett väldigt bra stöd för mig. Jag betraktade Per som mycket upptagen, så att han ägnade mycket tid åt mig sätter jag stort pris på.

Samtalen med Per ledde också till att Staffan under en längre tid tog medicin mot nedstämdhet. Vad som orsakade vad är svårt att veta, men Staffan kom ur håglösheten, och nu njuter han av att leva igen.

– Sen jag har repat mig anser jag att jag bättre tar en dag i sänder, är öppen för att ta emot det jag får av tid.

Många extra år

Men redan 1981 slog honom insikten att han fått leva på övertid. Han drabbades av akut njursvikt och på njuravdelningen fick han höra att hans njurar var helt slut. Det talades om njurtransplantation. Men Staffan och Kristina, som han gift sig med fyra år tidigare, hade bokat en resa till Lesbos. Väl där mårde Staffan mycket bättre, och proverna efter hemkomsten visade att njurarna återhämtat sig ammärkningsvärt väl. Ingen transplantation behövdes.

Några månader senare blev Kristina gravid, och Staffan minns hur han när han drabbades av en blödning i ögat tänkte ”undrar om jag får se den där krabaten”.

Krabaten Viktor fyllde 30 i augusti. Bröderna Manfred och Petrus är 26 och 24.

– Ibland tänker jag att det vore kul att få se ett barnbarn, säger Staffan lite försiktigt. Men jag tänker inte tjata.

Text och foto: *Marita Sköldberg*

Diakonins hus – kyrkor i samverkan

Det doftar kaffe när jag har stämt möte med verksamhetsledaren för Diakonicentrum, Lillemor Bränn, för att intervjua henne om verksamheten. Hon bjuder på förmiddagskaffe i de nya lokalerna på S:t Erikstorg 7. Med vid kaffet är hennes personal och frivilligbetare. Diakoniamordnaren för Svenska kyrkan i Uppsala, Marie Forsberg, har precis gått på semester. Huvudman för Diakonicentrum är Uppsala Kristna Råds 24 församlingar medan Svenska kyrkan är huvudman för diakoniamordnaren. Tillsammans bildar man Diakonins Hus.

– Meningen är att det hela så småningom ska smälta samman till en enhet, säger ordföranden i Uppsala Kristna Råd, Gunnel Borgegård, som jag träffar i samband med avskedskaffet för pastor Per Duregård. Gunnel har efterträtt Per som ordförande i samarbetsnämnden för Diakonicentrum. Enligt samstämmiga uppgifter var Per Duregård mycket drivande när det gällde att samla verksamheterna i ett Diakonins Hus, som invigdes av ärkebiskopen den 10 mars i år.

Hjälp, råd och stöd

Vår egen församlingsdiakon, Ulla-Britt Andersson, introducerar mig kring verksamheten i Diakonins Hus. Man vill fungera som en länk mellan den som behöver hjälp, råd och stöd och de församlingar som kan hjälpa till. Huvuduppgifterna är telefontjänst, ledsagarservice och samtalsförmedling – allt kostnadsfritt.

...någon som hör av sig...

Vill du bli uppringd av någon som lyssnar? Då kan du anmäla dig till den **Telefontjänst** som finns på Diakonins Hus, så håller man där kontakt med dig.

Du kanske är ensam, sjuk eller vill ha kontakt med andra människor. Samtalet kan vara till tröst och hjälp. Det har visat sig att både den som ringer upp och den som blir uppringd får glädje

av samtalet. Tio volontärer sitter varje vecka, två per dag, och ringer upp dem som behöver hjälp. Om du vill använda dig av telefontjänsten så ring 15 08 60.

En gravt synskadad kvinna berättar att hon, som hade man och barn och barnbarn, plötsligt kände sig väldigt ensam när hennes man blev svårt sjuk och alla andra for på semester. Ensamheten kändes skrämmande. Men så fick hon kontakt med Diakonicentrum och blev uppringd varje morgon. Hon levde upp, började berätta om sitt liv för barn och barnbarn. Men eftersom hon inte kunde läsa och skriva, talade hon in sina minnen på band. Då fick de ju också höra hennes röst.

...någon som följer med...

Du kanske måste besöka läkare, prata med en myndighet eller utträtta annat ärende. Du kanske är ny i Sverige eller bara vill ta en promenad. En frivillig följer gärna med dig. Det kallas **Ledsagarservice**. Ring i så fall samma nummer som ovan och be att få Ledsagarservice.

En av ledsagarna berättar, att han upplevde mycken tacksamhet från dem som han följde, speciellt från dem som inte hade nära anhöriga i närheten. Långa timmar av väntan i sjukhuskorridorer och väntrum kunde förvandlas till ovärderlig samtalstid.

...någon som lyssnar...

Behöver du någon att prata med om saker som känns tunga att bära på? Hör av dig till Diakonins Hus så hittar man någon som lyssnar. Det hela kallas **Samtalsförmedling** och om du önskar sådan så ringer du 430 38 08. Det här är en ny verksamhetsgren och Diakonins Hus ska i första hand fungera som en länk till församlingarna, deras diakoner, präster och pastorer eller andra medarbetare.

Café Genomfarten

Med vid kaffestunden är också Café Genomfartens föreståndare Fredrik Norén. Kaféet, som ligger på Drottninggatan 13, sorterar under Diakoniceentrum. Det är ett drogfritt ungdomskafé som är öppet vardagar på eftermiddags- och kvällstid.

– Här på kaféet tillämpas sann kristendom och människokärlek. Här finns också ungdomsdiakoner med i verksamheten, säger Fredrik.

På kaféet finns billigt fika, det råder inget kötvång, där finns replokaler, biljard, skisstudio, wifi, pingis, mm. Många ungdomar har under de senaste årtionden haft stor glädje av verksamheterna, t.ex. när det gäller musikframträdanden. Till kaféet ringer du 13 08 60.

Diakonalt utvecklingsarbete

– Vi kommer att utveckla vår verksamhet ytterligare, säger Lillemor Bränn. Hon liksom receptionisten Märta Janzén Håkansson menar att allt måste få ta sin tid. Man har ambitioner att utveckla verksamheten kring flyktingar och invandrare, barn och familj, ungdomar m.fl. grupper.

Nu ger Uppsala kommun och Uppsala Kristna Råd en del bidrag men det behövs ytterligare medel för att kunna bygga ut verksamheten. Kollekt tas tacksamt emot! Diakonins Hus strävar efter att bli ett Kompetenscenter med föreläsningar och utbildningar i olika diakonala frågor. Tillsammans kan vi mer! är mottot.

Göteborgsbiskopen Per Eckerdal skriver i sitt herdabrev: *"Utan djärva uttryck för diakoni faller vår tro samman och förlorar sin trovärdighet."* Fundamentet är Jesu liknelser och Bergspredikan som ska gälla i mötet med den andre, främlingen, den förtryckte, den som står utanför, den fattige, som det står i Lena Sölvins förnämliga historik om det 40-åriga Diakoniceentrum. Diakoni som betyder tjänst, mänsklig omsorg, grundad i Kristi kärlek, är alltså en viktig del av församlingens liv.

Tack, Per Duregård!

Söndagen den 17 juni avtackades Per Duregård för sina sex år som församlingsföreståndare i Uppsala Missionsförsamling. Bredden och mångfalden i tacktalen visade på hans engagemang i församlingens olika verksamheter och i det eku-meniska samarbetet i Uppsala. Ett engagemang som inte bara gällde de organisatoriska sammanhangen utan kanske mest kom till uttryck i de mer personliga mötena.

Per har varit en mycket uppskattad församlingsföreståndare. Han tycker om att predika och han är angelägen om tilltalet. Gudstjänsten måste beröra och Per har alltid talat om nåden för oss skraltiga människor. Den öppna kyrkan med perspektiven hållbarhet, fruktbarande och dialog har han värnat, inte minst i alla samtal.

Per har också varit intresserad av strukturer och organisatoriska lösningar som ger ram och trygghet och möjlighet för de berörda att växa och uppmärksammas. Han lämnar en församling där arbetet flyter väl, där de anställda har blivit ett vi och ett starkt arbetslag och där samverkan mellan olika råd och styrelser är gott.

Per kan tala väl för det han tror på. Som den skickliga retoriker han är har han varit drivande och övertygande i många frågor. Med intensitet och engagemang har han tolkat evangeliets budskap och trons väsen. Många utmaningar kommer vi att bära med oss liksom alla de personliga mötena.

Från hösten är Per församlingsföreståndare i Redbergskyrkan i Göteborg som verkar vara familjens favoritstad. Men Per, du är alltid välkommen till Uppsala Missionsförsamling. Vi vill tacka för de sex årens möten och samarbete och önskar Guds välsignelse.

Tack till Anneli Forsberg

Husmor Anneli Forsberg har slutat. En annan anställning lockade mer och Anneli lämnade sitt uppdrag i början av augusti. Under sin relativt korta anställningstid på 1 ½ år har Anneli strukturerat arbetsuppgifterna i kök och kafé och skapat ett gott arbetsklimat med både anställda och frivilliga. Vi tackar Anneli för hennes insatser och önskar lycka till i andra arbetsuppgifter.

Det finns en bra grund för den som kommer att efterträda Anneli. Rekryteringsprocessen har

inletts. Under augusti och september kommer Helén Almlöf att ansvara för husmorsuppdraget.

Tack till Enebykommittén

Tänk att ni ordnat det – dvs restaurerat Enebygården efter den besvärliga fuktskadan som upptäcktes förra sommaren. Det är många, framför allt barnfamiljer, som tillbringat i stort sett alla helger under hösten och våren med att bryta upp golv, hinka ut jord och sten, lägga nytt golv och renovera sovrummen och duschrummet. Det hade inte gått om inte Claes Hellman med sin stora erfarenhet från byggbranschen frivilligt ställt upp som arbetsledare. Nu fungerar Enebygården till stor glädje för dagkollots och församlingslägrets alla deltagare och för alla andra besökare. Församlingen vill uttala ett stort tack till er alla.

Ny församlingsföreståndare

Uppsala Missionsförsamling söker ny församlingsföreståndare efter Per Duregård som från hösten lämnat sitt uppdrag. Annons har gått ut och en profil ligger på kyrkans hemsida. Ansökningstiden gick ut den 20 augusti och sedan får vi se hur lång tid det tar att få en församlingsföreståndare på plats. Beslut vid församlingmöte är planerat till 30 september.

I arbetslaget är man beredd att klara hösten utan vikarie men med vissa personalförstärkningar. Både Gunnar Axelson Fisk och Johan Lindström har fått något utökade anställningar. Och predikanter finns det som bekant gott om i församlingen. Ulla-Britt Andersson kommer att vara tf församlingsföreståndare.

Kjell Carles kommer att vara tjänstledig från sin anställning som kriminalvårdspastor i Uppsala under hösten. Vikarie blir Svante Zettergren som vi härmed hälsar välkommen tillbaka till Uppsala Missionsförsamling.

Vi ser fram mot en intensiv höst och många arbetsinsatser.

*För styrelsen
Inger Rathsman*

Gunnar efterlyser gitarrer!

Vi har akut brist på gitarrer i kyrkan. Om du har en liggande oanvänd och kan tänka dig att skänka bort den – gör det! Gitarren kommer att tas i bruk av många – unga och gamla.

Hallå där, Elin Mårtensson!

MB: Hur kom det sig att du och dina kamrater Martin, Marie och Frida arrangerade två påskmiddagar i Missionskyrkan?

Elin: Vi ville rikta in vårt specialarbete mot något väsentligt, i det här fallet att bjuda hemlösa i Uppsala på en festlig påskmiddag. Genom vår handledare Emma Selin fick vi kontakt med Missionskyrkans diakon Ulla-Britt som hälsade oss välkomna.

MB: Vad visste ni om Missionskyrkan?

Elin: Jo, att kyrkan sedan många år brukar ha Öppet hus mellan jul och nyår. Så vi var med där ett par kvällar i julas för att se och lära. Vi frågade också gästerna om deras önskemål.

MB: Det är ju inte gratis att bjuda så många på middag...

Elin: Ekonomin visade sig inte bli något stort problem. Det blev to m pengar över som vi skänkte till Missionskyrkan. Vi gick ut på Facebook med ett upprop och det kom in en hel del bidrag även på posten. I kyrkan träffade vi Peder Granath från Coop och Coop

störde oss med ett generöst presentkort. Och CoopExtra i Gränby sponsrade oss genom att vi fick hämta mat som räckte till 80 personer.

MB: Vilka erfarenheter tar ni med er från ert projekt nu när ni lämnar skolan?

Elin: Vi har fått en annan syn på samhället. Det finns stora behov bland människor som är ensamma och befinner sig vid sidan om. Trots att vi är unga kan vi faktiskt bidra till att göra livet lättare för dem. För egen del måste jag säga att vi själva verkligen har vuxit som människor under den här tiden.

MB: Vilka kommentarer har ni fått från kamrater, lärare och andra under ert arbete?

Elin: Vårt projektarbete har verkligen gått över förväntan. Vi har verkligen fått stark respons från

alla håll, både på skolan och i samhället. Vi var på gudstjänst i Missionskyrkan en söndag och fick ett stort tack och starka applåder vid kyrkkaffet. UNT presenterade oss på en helsida och det kom också en uppskattande insändare med rubriken *Fyra påskänglar damp ned*.

Göran Almlöf

Citat ur elevernas gästbok:

"Jag är glad att inte gå hungrig under påsken."

"Tack för den fina och underbara påskmaten för dom hemlösa, dom ensamma, tack!"

"Tack för två fina kvällar här i Missionskyrkan. Det betyder mycket att kunna tänka tillbaka på dessa kvällar av gemenskap när andra hemska ensamma kvällar kommer."

Lördagslunch

Fyra lördagar under hösten den 1 och 29 september, 27 oktober och 24 november kl. 11.30 – 13.00 i Missionskyrkan möts vi, samtalar och äter soppa tillsammans. Alla är välkomna!

Diakonirådet

After Work

med Uppsala missionskyrkas kör!

Varmt välkommen till en öppen repetition fredagen den 14 sept kl. 18.00 i Missionskyrkan där du kan lyssna till och prova på att sjunga med i kören. Någon körvana samt grundläggande notläsning förväntas. Vi bjuder på kvällsfika.

Om du är intresserad och har frågor, tveka inte att kontakta körledaren Johan Lindström, tel. 0736-54 64 98 eller på e-post johan.e.lindstrom@gmail.com

Tisdagsgruppen

Inför hösten har församlingen som alla vet en vakant tjänst. Många är de som i höst kommer att medverka på gudstjänsterna. Vi har därför infört ett möte tolv dagar innan den aktuella gudstjänsten. Denna tisdagsträff blir strukturellt viktig. Här träffas predikant, organist, solister och gudstjänstledare för att samtala om söndagen som förbereds. Den första gruppen har redan startat och det blev en sökande, personlig och givande stund! Kom med också du!

Gunnar Axelson Fisk

Församlingsläger på Enebygården

Över dagen, en natt eller flera nätter – valmöjligheterna var många, om man ville vara med på församlingsläger på Enebygården i början av juli. *Skapelsen* var lägrets tema och pastor Linda och alla vi som var med jobbade med sikte på söndagens avslutande gudstjänst inne i Missionskyrkan, ett schysst drag med tanke på dem som inte orkar eller kan ta sig till gården. Gudstjänsten blev en spegel av lägret, deltagarna som amatörskådespelare på film, musikalmusik, konst och berättelser om vad som ger hopp för djur, människor och natur. Lägerdeltagarna stod för korv och kladdkaka till kyrkkaffet.

Vi jobbade med Livets pärlor, Enebys egen frälsarkrans, som nu finns ingjutna i en sten på gården. Barn och vuxna fick hjälpa till att måla pärlor i guld, vitt, sand, blått, rött och svart. När ökenpärlan eller nattens pärla kommer med livets svårigheter och mörker, kommer jag att minnas bekymmerslöshetens pärla med sol, bad, barn, mat och gemenskap. Tack, Gud och lägerledningen! *Du är gränslös, du är nära, du är ljus och jag är din.* (Gudsprärlans bön)

Birgitta Andersson

Hallå där, Claes Hellman!

MB: *Hur kom det sig att du engagerade dig så mycket i renoveringen av Enebygården?*

Claes: Engagemanget beror på att jag som barn var där bl.a. som deltagare på många Enebyläger med Birger Johansson som drivande eldsjäl. Senare var jag med som ledare på ett antal läger. Under somrarna cyklade vi ofta ner till Enebygården för att bada och spela fotboll.

MB: *Hur var det att vara arbetsledare för ett gäng frivilliga?*

Claes: Det var inte så svårt. Kärntruppen av arbetarna har varit väldigt engagerade och arbetsvilliga.

MB: *Har du vågat tänka på hur många timmar du arbetade där? Har du försökt uppskatta hur många tusen kronor som församlingen sparar på ert arbete?*

Claes: Jag tappade snart räkningen på hur många timmar det blev. Uppskattningsvis har alla tillsammans lagt ner minst 800 arbetstimmar. 800x400 kr blir över 300 000 kr, vilket inte är orimligt.

MB: *Bara en liten del av allt ni gjort är synligt så därför är det intressant att få veta vad ni gjort i det fördolda.*

Claes: Om man tittar till vänster om stenbryggan så har det nu blivit en stenmur mot sjön och en uppfylld yta innanför. Det är sten och jordmassor som har grävts upp för hand, skottats i hinkar, burits ut, tömts i skottkärra och tippats där nere, allt för att skapa mera plats under trossbotten.

Ca sju meter från gaveln och inåt har hela bjälklaget byts ut. I krypgrunden har det dragits ett ventilationssystem och installerats en avfuktare. En ny dränering har lagts runt grunden, nya stuprörsledningar har tillkommit och grundmurarna har putsats. Slutligen har vi återfyllt med nytt grus runtom.

MB: *Tycker du att ni gjort vad ni kunnat för att undvika fuktskador i fortsättningen?*

Claes: Man skulle alltid kunna göra mera. Efter rådande omständigheter och med målsättning att göra det hela till en så rimlig kostnad som möjligt tycker jag att vi har lyckats bra.

Bertil Jakobsson

MARKNADER PÅ GÅNG

Välkomna till
**Höstmarknad och skördefest i
Missionskyrkan**

Lördag 13 oktober kl 11 – 14

**Höst- och julmarknad
i Flottsundskyrkan**

Lördag 1 december kl 10.30

Julmarknad i Missionskyrkan

Lördag 8 december kl 10.00 – 13.30

110 år senare

Denna sommar var jag med om att stänga ett 110-årigt missionshus. Det väcker förstås tankar att vara med om "den sista gudstjänsten". I det här fallet blev missionshuset ortens nya Kulturhus, med fortsatt verksamhet om än med annat innehåll. Men den berörda församlingen – som fortfarande består och har fler missionshus att ta vara på – är välkommen att ha samlingar där även i framtiden. Med en bred kultursyn är detta inte svårt att motivera, tycker de nya ägarna till huset.

Det var inget sentimentalt uppbrott, ingen gråt över botbänkens brädor eller uppgivenhet över människors ligkiltighet för den kristna tron som präglade mötet. Det var snarare tacksamhet som var grundtonen. Minnena från husets historia, som många berättade om i mötet, pendlade från allt praktiskt arbete, som alltid måste till för att ett hus ska bestå, till predikningar, samtal, upplevelser, böner, lärdomar och reflektioner som unga och äldre människor gjort inom fyra väggar under 110 år.

Men var det verkligen nödvändigt att slita så, med att planera och bygga huset, sköta det, restaurera, bygga om och reparera och laga och byta ut murkande brädor plus allt det där osynliga som många händer gör för att skapa en miljö, för att tron skulle kunna bli levande för människor? Hade det inte gått ändå? Skulle man inte ha kunnat lägga allt detta arbete på vad som var syftet med hela projektet?

Jag tror inte det, inte alls. Svaret på frågan ligger i vad ett hus kan göra med människor som annars inte är möjligt. Syftet med en församlings arbete är att bygga en gemenskap med Kristus som centrum. Det handlar inte bara om teologi, det handlar också om mänsklig gemenskap. Teologin blir som bekant tom utan delaktiga människor, och gemenskapen blir tom om den inte har ett innehåll.

Vad gör då ett "hus" med oss? "Huset" – kyrkan, hemmet, klassrummet – både koncentrerar och öppnar för kommunikation. Samtidigt. Tanke och handling ges en riktning när de tillsammans får utrymme inom fyra väggar, så att säga. Det är poängen med en plats, ett hus, och den poängen

kan inte skapas utan vidare, eller på något annat sätt. Den kommunikation som sker mellan människor som träffas blir därför mångdubbelt mera omfattande än till exempel vad en aldrig så tät Facebook-vänskap kan erbjuda.

Inte minst i det diakonala arbetet, för att ta det exemplet, är koncentrationen på den mänskliga närvarons alla dimensioner tydligt. Diakonin skulle bli ett skämt, om den enbart inskränkte sig till den mediabaserade gemenskapens förutsättningar. Platsen, människorna och samtalet är de tre hörnstenarna i det ideella arbetet – och, skulle jag vilja hävda, även för samhället i stort.

Därför är det inte ett alternativ för en ideell rörelse att "skippa huset och enbart arbeta med idéerna". Något slags "hus", en fysisk plats för trons uttryck, måste till. Annars torkar samtalet, för att inte tala om gemenskapen. Det ideella arbetet riskerar då att bli antingen enkelriktat (dvs. mindre demokratiskt), innehållsligt smalt (enfråge-rörelser) eller ombudsmannaburet ("jag betalar, andra jobbar"). För en folkrörelse, och kanske särskilt för en kyrka, är alla tre tendenserna olyckliga. För folkrörelsekyrkan behöver tron och huset leva med varandra, inte av varandra, men "med".

Därför behöver vi vår kyrka, rent konkret. Sedan, när vi väl tagit oss dit, då kommer den andra sidan i pendlingsrörelsen: Vad är det som berättas i huset? Vilka är idéerna, vilken är teologin?

Under 110 år har detta innehåll skiftat, i det gamla missionshuset liksom i Uppsala missionsförsamlings kyrkor. Nu är vi inne i ett annat skifte i och med Gemensam Framtids bildande, ett skifte som kanske också kommer att få teologiska konsekvenser. Saken är väl den, att det är vi själva som kan avgöra detta. Åtminstone så länge vi vårdar vårt hus och vår tro, eller var det kanske tvärtom: vår tro och vårt hus.

Kjell-Åke Nordquist

Ungdomsgrupp

för alla gamla konfirmander och för dig som är över 15 år.

När: Fredagar med början den 31 augusti

Tid: 19:00 till max 22:00

Var: Missionskyrkan, S:t Olofsgatan 40

Nu till hösten startar vi en ungdomsgrupp för församlingens alla ungdomar som har konfirmerats eller fyllt 15 år. Vi samlas och fikar och sedan följer ett planerat program. Vi kan se på film, spela musik eller kanske använda gympsalen. Fokus ligger på att vi ska ha kul men ändå få möjligheten att prata eller fundera över lite allvarligt som tro, liv, Gud eller något aktuellt i samhällsdebatten. Det är öppet att gå hem när man vill men vi försöker komma i tid till starten kl. 19.

Mer info: John Hansson Rojas, ungdomsledare

john.hansson.rojas@uppsalamissionskyrka.se
072-049 62 71

Klätterklubben

Fortsätter som vanligt under hösten för åldrarna 13 år och uppåt.

När: Tisdagar 18:00 – 21:00, lördagar 15:00 – 18:00.

Du är hjärtligt välkommen att kika in och prova

Mer info: Anders Angr0010@stud.slu.se

Arvid arvidgrans@hotmail.com

Konfirmation

Du som är född år 1998 eller går i åttonde klass – har du funderat på att konfirmera dig eller vad konfirmation innebär?

Har du funderat över varför vi finns och vad livet går ut på? Eller är du nyfiken på kyrkan och vad den står för och gör?

Välkommen till informationsträff

När: 4 september

Tid: 18:00 – 19:00

Var: Missionskyrkan, S:t Olofsgatan 40

Mer info: Linda Claremar, pastor

pastorlinda.uppsala@gmail.com

070-28 40 204

John Hansson Rojas, ungdomsledare

john.hansson.rojas@uppsalamissionskyrka.se

072-049 62 71

Replokalerna KATAKOMB och STUDIO

Toppmoderna och fullt utrustade, redo att användas av ungdomar och vuxna! Vi vill särskilt uppmantra tjejer och personer med funktionsnedsättning att ta plats hos oss.

Mer info: Gunnar Axelson Fisk,

KATAKOMB-ansvarig

gunnar@vibafemba.se 070 – 876 62 33

Rapport från ett dagkollo – men inte vilket som helst!

Ute på Enebygården har det även i sommar varit tre dagkolloveckor. Såväl ledare som barn har njutit ute på gården. Vi har ätit gott, lekt och badat. Varje vecka har varit helt fulltecknad med 40 barn och sammanlagt tolv ledare plus kökspersonal.

Kollolägren har varit fantastiska på sitt sätt och vi har haft en väldigt tur med vädret i stort. SMHI har gett prognosen regn hela dagarna men ute på Enebygården verkar en helt annan kraft och den har gett oss sol att leka i, sol att bada i och sol att fika i. Regnet drabbade oss

hårt bara de två kvällar vi hade föräldrarna på besök. Annars har vi bara varit välsignade.

För mig personligen som gör min första sommar ute på Enebygården och då gör det som kollochef är det en glädje att främst kunna berömma alla de ledare som ställt upp som kolloledare. Ni är grymma! Det är fantastiskt att se ert engagemang och hur ni duktigt och med värme tar hand om barnen under veckan och planerar, fixar och förbereder följande dags aktiviteter när barnen har åkt hem för dagen. Jag är oerhört glad att ha fått vara med och ser redan fram emot nästa sommars kollo.

Mycket har varit nytt för mig även om jag jobbat mycket med läger och själv gått på dagkollo i kyrkan där jag bodde som liten. För mig har det gått bra och mycket det tack vare att alla ledare varit så erfarna och vetat exakt vad som skulle göras och att dagkollo handlar om att sätta barnen i centrum.

Vi har även haft hjälpledare som varit tillsammans med oss. Det har dels varit gamla kollobarn, lägerbarn och konfirmander och även de skall ha ett stort tack. Ni har varit till stor hjälp och utgjort en stark resurs för oss under alla olika aktiviteter.

Gustav Pettersson och Max Block har gjort ett exemplariskt jobb som planeringsansvariga för föräldrakontakterna. Hur kommer det sig att unga människor satsar så mycket just på vårt kollo? Gustav får svara.

– För min del kommer det sig nog av hur mycket Enebygården har betytt för mig när jag växte upp och hur mycket den fortfarande betyder. Jag tror att det här var mitt sjätte år och att få arbeta där tillsammans med ett gäng superkompetenta ledare och ett fyrtiotal barn för att få ge tillbaka lite av allt jag fått är en ren fröjd!

– Jag vet hur viktigt det är med engagerade människor som alla hjälper till att göra dagkollot möjligt. I år är vi särskilt tacksamma mot alla som hjälpte till att renovera Enebygården, för stöd och hjälp från SMU och församlingen, och framför allt för alla ledare som var och en utgör en vital del för att vi ska kunna driva dagkollo på Enebygården!

John Hansson Rojas, ungdomsledare

MISSIONSKYRKAN

S:t Olofsgatan 40, Uppsala

SEPTEMBER

- 1 LÖRDAG**
11.30- Lördagslunch. Vi möts,
13.00 samtalar och äter soppa.
Alla välkomna.
- 2 SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst. Hellen Tolf
Dahl. Göran Almlöf.
- 3 MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur och livs-
frågor: *Agaat* av Marlene
van Niekerk.
- 4 TISDAG**
18.00 Konfirmation – Infokväll.
- 5 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: U3 jazztrio.
- 6 TORSDAG**
19.00 *Sydafrika och södra
afrika – Arvet efter Man-
dela*. Ambassadör Sten
Rylander.
- 7 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: *Operans
värld i ord och toner*.
Sara Olsson, sopransolist
vid Stockholmsoperan.
Johan Lindström och
Ingemar Persson, piano.
- 8 LÖRDAG**
10.00- Ekumenisk kvinnofru-
11.00 kost: *Alsike kloster*.
Syster Marianne om
verksamheten och livet.
Entré 50:-.
- 18.00- **Kulturnatten:**
24.00 Kör- och författarstafett
samt konstutställning.
- 9 SÖNDAG**
11.00 Samlingssöndag: Guds-
tjänst med nattvard.
Linda Claremar, Johan
Lindström, Kyrkokören.
- 10 MÅNDAG**
19.00 Teologi och livsfrågor:
*När väckelsen kom till
byn*. Pastor Valter Matts-

- son berättar.
- 11 TISDAG**
17.30 Resa till Krakow
- 12 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Beatriz
Rodrigues, violin, Jan
Rusz, piano.
- 13 TORSDAG**
12.00 Lunchpoesi: Anneli
Östlund.
- 19.00 *De lokala medierna – har
de en chans?* Andreas
Miller, kanalchef, Radio
Uppland, Inger Nilsson,
redaktionschef, Uppsala-
Tidningen och Hanna
Stjärne, publisher, UNT.
- 14 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: *Burma – ett
land i förändring*. Mo-
nica Bengtsson om ut-
vecklingen i Burma.
- 18.00 **After Work** med Upp-
sala missionskyrkas kör!
Läs mer på s. 11!
- 16 SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst. Lars Lind-
berg. Martha Jacobsson.
- 17 MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur och livs-
frågor: *Korparna* av
Tomas Bannerhed.
- 18 TISDAG**
17.00 *Den gåckande freden*.
Studiecirkel om den
israelisk-palestinska
konflikten. Ledare: Bernt
Jonsson.
- 19 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Sextett 60.
- 20 TORSDAG**
12.00 Lunchpoesi: Magnus
Ringgren.
- 21 FREDAG**
8.30 Mitt på da'n: Höstresa till
Stockholm, Stadshuset
och Waldemarsudde.
Samling vid Missions-
kyrkan.
- 22 LÖRDAG**
Höstutflykt till Björkö-
gården. Arr: NybyVision
Information och anmälan,
tel. 56 07 30.
- 23 SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst. Provpredi-
kan. Linda Claremar,

- Johan Lindström, Kyrko-
kören.
- 24 MÅNDAG**
19.00 Teologi och livsfrågor:
”Gemensam framtid” –
vad är det för kyrka?
Kyrkoledaren Olle Alk-
holm om ekumeniken
mellan tre samfund.
- 26 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Ulla-Mir
Renöfalt, mezzosopran,
Ole Worm, piano.
- 27 TORSDAG**
12.00 Lunchpoesi: Magdalena
Rooth Robertson.
- 19.00 Befrielsen som kom av
sig. Hans Engdahl, präst
och teolog med 15 år i
Sydafrika om kyrka och
politik efter apartheid.
- 28 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: Modevis-
ning. Malin Bernhards-
son. Seniorshopenvisar
kläder för äldre.
- 29 LÖRDAG**
11.30- Lördagslunch: Vi möts,
13.00 samtalar och äter soppa.
Alla välkomna.
- 30 SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst: ”*Mellan
himmel och jord*”. Linda
Claremar, Gunnar Axel-
son Fisk
- 12.30 Församlingsmöte
- ### OKTOBER
- 1 MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur och livs-
frågor: *Friheten förde oss
hit*. Gunnar Ardelius
presenterar sin roman om
gruvbolaget LAMCO.
- 3 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Åse Fride-
gård, sång, Sven Kjellin,
piano & orgel.
- 4 TORSDAG**
12.00 Lunchpoesi: Torsten
Pettersson.
- 5 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: *Polarisar
och pingviner*. Björn
Herrmann, forskare och
mikrobiolog, om Antarc-
tica.

Kalendarium

7	SÖNDAG	19	FREDAG	
11.00	Gudstjänst med nattvard. Svante Zettergren, Sångkören.	14.00	Mitt på da'n: Håkan Karlsson, naturfotograf, visar sitt nyaste bildspel.	<i>fredsspår i litteraturen.</i> Spaningsledare och spårfinnare: Kerstin Cullhed.
8	MÅNDAG	20	LÖRDAG	31
19.00	Teologi och livsfrågor: <i>En levande gudstjänst. Mässa eller möte?</i> En kväll kring skillnaden mellan fast liturgi och friare former. Inledning av Arne Carlsson och Anders Gustafsson.	10.00-11.00	Ekumenisk kvinnofrukost: <i>Matilda, 24 gånger med barn – så var det för kvinnor på 1800-talet.</i> Prästen Helena S Lindström berättar om sin färfars mor Matilda, Entré 50:-.	12.00
10	ONSDAG	21	SÖNDAG	NOVEMBER
12.00	Lunchmusik: Pianoever till Aldona Gassowski.	11.00	Gudstjänst: <i>"Mellan himmel och jord"</i> . Linda Claremar. Nina Blixt	1
11	TORS DAG	12.30	<i>Fredens väv.</i> En utställning med textil konst.	TORS DAG
12.00	Lunchpoesi: Jörgen Mattlar.	22	MÅNDAG	12.00
19.00	<i>Om ett liv i fredens tjänst.</i> Bo Wirmark, fredsaktivist.	19.00	Teologi och livsfrågor: <i>Människan bakom tron.</i> Kim Söderström, chef för Folkrörelsearkivet för Uppsala län, och teologen Emilie Ljung presenterar arkivet.	19.00
12	FREDAG	24	ONSDAG	3
14.00	Mitt på da'n: <i>Katolikerna i Sverige i dag – vilka är de?</i> Lisa Wetterberg, konsulent på Studieförbundet Bilda, berättar.	12.00	Lunchmusik: Daylight med AKO.	LÖRDAG
13	LÖRDAG	25	TORS DAG	11.00
10.30	Höstmarknad.	12.00	Lunchpoesi: Moa Killander.	18.00
14	SÖNDAG	19.00	<i>Fred mellan människor: Att våga se, höra och tala om våld i nära relation.</i> Lasse Dahln med mångårig erfarenhet av arbete inom socialtjänst och skola.	5
11.00	Fredsgudstjänst på tacksägelsedagen: <i>En bättre fred är möjlig!</i> Kulturrådet.	26	FREDAG	MÅNDAG
15	MÅNDAG	14.00	Mitt på da'n: <i>Myrans mening om mattans mönster.</i> Stefan Nordström, professor i medicinsk genetik om Darwin och evolutionsteorin.	19.00
19.00	Skönlitteratur och livsfrågor: <i>Stål</i> av Silvia Avallone.	27	LÖRDAG	12.00
16	TISDAG	11.30-13.00	Lördagslunch. Alla välkomna.	7
17.00	<i>Den gäckande freden.</i> Studiecirkel om den israelisk-palestinska konflikten. Ledare: Bernt Jonsson.	28	SÖNDAG	ONSDAG
17	ONSDAG	11.00	Gudstjänst. Diakonirådet. UllaBritt Andersson. Fam Öman och Teodorsson	12.00
12.00	Lunchmusik: Georgs Orkester.	29	MÅNDAG	8
18	TORS DAG	19.00	Skönlitteratur & livsfrågor: <i>På spaning efter</i>	12.00
12.00	Lunchpoesi: Peter Gumbel.			19.00
19.00	<i>Fredsstaden Uppsala – 500 år.</i> Prof. Peter Wallensteen, ger perspektiv på gestalter och initiativ i Uppsalas mångfald av fredsaktiviteter.			19.00
				9
				14.00
				10
				19.00
				LÖRDAG
				11
				11.00
				SÖNDAG
				Gudstjänst. <i>Förlåtelse utan gräns?</i> Musik ur <i>Genom väsensdjupet</i> (Jan

Kalendarium

- Blomgren). Kulturrådet
- 12 MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur och livsfrågor: *Krigsbarn* av Gretelise Holm.
- 13 TISDAG**
17.00 *Den gåckande freden.*
Ledare: Bernt Jonsson.
- 14 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Uppsala musikkola på besök.
- 15 TORSDAG**
12.00 Lunchpoesi: Rolf Larsson
19.00 *Fred på marknadsplatsen: Gör vi konsumenter rätt för oss?* Bertil Högborg om Fair Trade som fredsskapare.
- 16 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: *Den ekumeniska psalmboken 25 år – hur kom den till och vad har hänt sedan dess?*
Anders Dillmar, kyrkomusiker och forskare.
- 18 SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst. Kjell Carles, Gunnar Vegerfors.
- 19 MÅNDAG**
19.00 Teologi och livsfrågor: *Vad var egentligen syn-dakatalogen?* Arne Carlsson och Kerstin Lönnå.
- 21 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Crescent City Jazz.
- 22 TORSDAG**
12.00 Lunchpoesi: Anna Maria Stjärnell.
- 23 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: *Inte bara skådespelare.* Maria Freney om Uppsala stadsteater.
- 24 LÖRDAG**
11.30-13.00 Lördagslunch.. Alla välkomna.
- 25 SÖNDAG**
11.00 Solidaritetsgudstjänst. Arne Carlsson, Gunnar Axelson Fisk, Johan Lindström.
- 26 MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur och livsfrågor: *Orlando* av Virginia Woolf.

- 28 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Sextett 60.
- 29 TORSDAG**
12.00 Lunchpoesi: Krister Gustavsson.
- 30 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: *Adventskaffe med sång.*

FLOTTSUND

Granebergsvägen 6, Uppsala

SEPTEMBER

- 16 SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst.
Ulla-Britt Mattson
- 30 SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst.
Ann-Britt Samuelsson

OKTOBER

- 14 SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst.
Ruben Olander
- 28 SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst.
Per Johan Råsmark

NOVEMBER

- 11 SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst.
Birgitta Åhman
- 25 SÖNDAG**
10.00 Gudstjänst.
Anders-Petter Marstorp

DECEMBER

- 1 LÖRDAG**
10.30 Julmarknad

Mer information i detalj finns i hemsidans kalendarium, som ständigt uppdateras med ev. tillägg och ändringar. Månadsblad och Salt&Peppar finns på vår hemsida
www.uppsalamissionskyrka.se.

UPPSALA MISSIONSFÖRSAMLING

S:t Olofgatan 40, 753 32 Uppsala Tel: 018-100035, Pg 279686-0

Missionskyrkan, expedition	10 00 35
Missionskyrkan, köket	10 00 84
Sommarhemmet Eneby	39 91 41
Nyby Vision	56 07 30
Gimogatan 2, 752 28 Uppsala	
www.nybyvision.se	
Diakonicentrum	15 08 60
Café Genomfarten	13 08 60
Församlingens plusgiro	27 96 86-0
bankgiro	802-2253
SMU plusgiro	11 93 03-6

Församlingens och SMU:s
informationsida på Internet:
www.upsalamissionskyrka.se
Församlingens e-postadress:
info@upsalamissionskyrka.se

**Församlingens pastorer och
diakoner har tystnadsplikt och står
till förfogande för samtal.**

Diakon

T.f. församlingensföreståndare

ULLA-BRITT ANDERSSON
Tel. 10 00 36; 070-83 39 773
ulla-britt.andersson@skutan.smf.se

Pastor

LINDA CLAREMAR
Tel. 10 00 81; 070-28 40 204
pastorlinda.upsala@gmail.com

Församlingssmusiker

JOHAN LINDSTRÖM
Tel. 10 00 37; 0736-54 64 98
johan.e.lindstrom@gmail.com

Musikledare och ansvarig för reprokalerna Katakomb

GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 070-31 74 278
gunnar@vibafemba.se

Ungdomsledare

JOHN HANSSON-ROJAS
Tel. 10 00 38; 0720-49 62 71
john.hansson.rojas@upsalamissionskyrka.se

Intendent

ANN-LOUISE NORQVIST
Tel. 10 00 06
bokning@upsalamissionskyrka.se

Husmor

Tjänsten är vakant.
Tel. 10 00 84
koket@upsalamissionskyrka.se

Kafé- och konferensassistent BIRGITTA ÖBERG

Vaktmästare

MAGNUS EFVERSTRÖM
Tel. 10 00 82
magnus.efverstrom@skutan.eu

Församlingens ordförande INGER RATHSMAN Tel. 52 12 39

Övriga styrelseledamöter

Åsa Brugård Konde, tel. 25 47 74
Elisabeth Gripemo, tel. 46 85 23
Bernt Jonsson, tel. 26 10 29
Lena Nilsson, tel. 52 80 22
Per Johan Råsmark, tel. 12 65 81
Kristina Stenson, tel. 23 06 54
Samuel Öhlin, tel. 070-28 24 971

SMU:s ordförande

GABRIELLA HAMMARIN
Tel. 070-59 21 833

Kriminalvårdspastor

SVANTE ZETTERGREN
Tel. 070-36 61 718
www.esspunktzeta.com

Sjukhuspastor

INGEMAR RUNDSTRÖM
Tel. 018-611 34 90
ingemar.rundstrom@externa.lul.se

Studentpastor

ANETTE BRANDT
Exp: Universitetskyrkan
Övre Slottsgatan 7, Uppsala
Tel. 018-43 03 709

Pastor/föreståndare

Waldenströmska Studenthemmet
R. ERIK SVALFORS
Tel. 0727-36 06 71
r.erik@waldenströmska.se

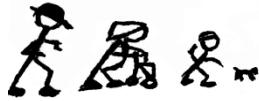
Bildmaterial: Marita Sköldberg s. 1
och 6; Gustav Pettersson s. 15, Göran
Almlöf, övriga bilder.

Månadsbladet nr 4/2012 utkommer
vecka 49, 2012. Manusstopp måndag
19 november kl 19.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år
2012, inbetalas till bankgiro 802-2253.
Skriv "Månadsbladet" på inbetalnings-
kortet.

Redaktionen tar emot anmälan om nya
prenumeranter på e-postadress:
redaktionen@upsalamissionskyrka.se
Redaktionen: Göran Almlöf (ansvarig
utgivare), Vivi-Anne och Bertil
Jakobsson, Ored Oredsson och Lars
Wennäs.

Redaktionen förbehåller sig rätten att
redigera och välja bland insänt material
samt att lägga ut detta material på
församlingens hemsida.

Möte

Jag hade längtat ända sedan barndomen att få komma till Afrika. Ändå kommer fukten och värmen som en chock i flygplansdörren. Som i bastun på Centralbadet är min tanke när jag för första gången möter tropikerna 1971.

Från landningsbanan vandrar vi in mot den kraftigt upplysta flyghallen. Mot oss kommer en liten ljus kvinna som ropar:

–Välkommen!

Hon jobbar på Menoniternas resebyrå och tar oss åt sidan, så att vi kan passera hela den långa kön av passagerare. Vi går ut genom en sidodörr. Där står våra väskor, hur nu det gick till.

Hon tar våra pass och pratar glatt och högljutt med passkontrollanterna som stämplar och frågar vilka vi är:

– Mina vänner från Sverige. Mes amis suédois.

– Jaha, tack då! Ah! Merci beaucoup!

Vi går ut i den svarta Kongonatten och möts av det öronbedövande ljudet från alla djur som jag inte känner till: grodor, fåglar, cikador och geckoödlor. Efter ett par dagar åker vi vidare med ett MAF-plan, Mission Air Force. Jag ser stora grässlätter och tänker att här var det en gång regnskog. Slätterna skärs av smala galleriskogar utmed floderna. Så börjar regnskogen breda ut sig.

Vi går ner på Semendua. Bosobes flygfält är inte godkänt ännu. Och där står han, Tore och snyftar lite bakom kameran, då han skall fotografera sina mycket efterlängtade döttrar och den blivande svärsonen. Vi åker i baptistmissionens Volvojeep och fyller sakta men säkert bakskuffen med ananas som inköps för några makuta styck (kanske 25 öre) i det som kallas Ananasbyn efter vägen till Bosobe där Anna-Britta väntar.

Jag mötte missionärerna Tore och Anna-Britta Karlsson i full aktivitet som byggmästare och sjukhuschef. Jag är tacksam för vänskapen och för allt de lärde mig och för att Torbritt tog mig med.

Mattias Iwarsson

UPPSALA

MISSIONSFÖRSAMLING

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala Tel: 018-100035, Pg 279686-0